ועד היכן מגיע תמימותם: **ווסרן.** לעבור על כל פשעם: **יהוסרון בני מעון.** יוותרו קצרי בני מעיו וילמו בתחלואים. ל"ף יהיו לו בני מעים יתיריס שהוא מורה לברייות למוטת שמשמיד שימות בלא המקוה כל דלכי מצפתי: **וגלף.** שמתירין לפו ונוהה חוזו כן גלף כל דלכי מצפתי: **וסביניו.** לקרים סבהדקים בו: **נשערה מאזר.** לשון חוט השערה: **וגורע על כל סביניו.** מעול לימת מצפטיו עליהם יותר מן הרחוקים: **והון לב עמא.** והיה כל העם נכנסין אלל המסיד שהמתין לראות מה לה לקבל תנחומין:

תקלין חדתין

מפרשים ממשמם ג"כ לעובה לרפואן: **ניף.** סלע: **מקרר.** מוליא מים קרים: **ארכניב.** תמימות ועד היכן התמימות מגיע: **ומם בנו בצמא.** כי במדה שאדם זהיר בה מזהר אם הוא פוגם קלת בזה נענש עליו ביותר כדמלינו בס"ו דב"מ פ"ד ב' בר"ל בר"ש יומא מד מזהי דקל נפיק ליתצא מלויה מלם דעתאי כי ל"ל יומא מד שמעי בזילותא לעורבא מרבנן ולא מתאי בדעני ליה כו'. והייט לפי שהיה מזהר הרבה בזה בדאמרינן במסכת מכות ד"ל ל' מוטב שהו מצטער דמים בגון רבל"ש ולא שמיע ליה בזילותא דרבנן ושתיק וכדפי' רש"י שם ולכן אמר הכא בב"מ ולא מתאי כדלתניא לי והכל נמי שהיה מזהר במדה מוטב זו למשלית מים לרגיס וכשלירש לו ללא מזהר כמה דבעי נענש בזה שענין גופיה: **מ"ד רחמנא ווסרן.** מוותר על עבירות ללא ליהפך ליה: **יהוסרון בני מעיו.** דלמרינן בפ"ג דמולין ע"פ הוא עבך ויוכיוך מלמד שעשה הקב"ה כוונית בדאם שאם נהפך ל' מהם ניהו יכול לחזות והוא בני המעיים כמ"ש הערוך מלשון הולוד דכתיב ולמיכה לרבריו דמרינן לה בסוגיא שובדא דהוהו גבוה דבפל מלויגרל ופיק מעייניה כו' וכמו שכל עיקר חיות האדם תלוי במעיו דכתיב ינפח נפשך כו'. כן כל העולמות תלויים במעיו ב"ל לפנותם או להכשם וז"ש שמי שאומר שמוותר הש"י על עבירה יתוותרון כמו ויתר לבי כו'. שלא יעשה פעולתו ולא היה נחרב העולם הקטן: **מלריך רוחיה.** הן מלליו כמ"ש עושה מלליו רוחות ממיני הסרוגיות והם לרים לך והוא רחום יכפר וגו' והרבה לשבח תפו מלמך הפך: **וגבי דיליה.** כמ"ש לוד ילדך תפי שמתייעו כח פתלית של מעלה שהאדם נענה מהולם כמ"ש כי בשלם אלהים עשה וגו' וזו לדבר יחבל לו בכל כח פוגם שרשו וכל אחד גבי דיליה: **לחוט השערה.** כי יעקר לים מלך ועשו אים שעיר ולדיקים סס יהודי עולם כוללים הרבה ופגם קטן שלהן עושה רושם והן נשפטין במדת אמת ולכן היו יראים לדיקים הרשעים שמא יגרום החטא לף חטא של דהו ולמדקדק שמעשה בעוה"ז כדי שלא יבאו בלל לפגם חטא חוזר: **נעוכרים ושביס.** לזכות הרבים: **ולא מקבל עליה מחומין.** שעל ממת יגזר בהשתכם מן הלל משלא"כ על החי שהב"ש ויתלן להשתנם והיל היתה מרייס: **לפפר הוה מכבד בורלו כמים.** לם היה מכבד הכל בזהירות וכבוד לשם שמים ולא פוגם כלל והוה מקפתו כמים בתמיה שלא ולחי תעלה: **עלפה.** שנזדמן לה נס שתחזה בעוף לחל ועלתה: **לגריפס המלך שמע קולו כשהוא בפרפוח.** לף דקולו של כ"ג היו שומעין עשרה פרקולות כמ"ש מיכיהו היו שומעין קולו של גבריל בדוח (תהלים ל' ל"ג) מ"מ היל עובדא הוה בקמוך ממה שהיה המלך יודע שהיה שם לף: **קרף גברף.** היה מפרש מ"ש בפ"ק דיומא ולא היתה קריאת הגבר בלא מרכז אלא לשון חיזוק וכלריו שהיה מזהר בה מאד ולא היה מקפיד על הבזיון שלו אלא על בזיון הלריו ולפי שהיה מזהר בה מאד היה מרבה בה ולכך נקרא גבר ולא איש: **ולא קבלון מיניה.** מלום ושנה את הרבנות. ולנו לברוח מן הכבוד. ל"ש תרבו שלא יבקשו ממ"ש פרקם המטיל לימה כו': **חיי נפשות עלמ"ו.** שדומה הכל והמלוה רבה ולפיו להכניס ל"ש בזה: **דפניון ממן.** פרק בתרא דתמיד: **נוקריון.** נרתעין מהכלרעת הקול: **של גלו.** של מלכסנדריא: ה"ג **מבחון ומופין מבחון.** וכ"ה בבבלי שם ופי' רש"י הללו שבאו מאלכסנדריא לפי שלא היו יודעים לדרוש מן התנור שלא יהא נשבר לפי שהוא עשוי כמין מיבה פרוס כמין ספינה והיו יריאים לדפקם מבפנים לתנור ומופין לוהו מבחוץ. ונגירסת הספרים משופ בתוספתא והכא נמי האי שבשתא כיון דעל על: **שבפנו נהן.** מתרוממת הלשכה: **בפנוס.** לכתוב הממנין ועערבם יפה כמו שאמר ממולה: **ובמעלה עצן.** שלא היו מכירין בעשב שהוא מעלה עשן זוקף ומתמר כמקל: **נשוף.** כלומר שלא היו מתפמנין כלל ובבבלי אמר לף יפתה כלה מבוהמת מבחיכן. והכל נמי קאמר ולא עוד כו': **ג"י ישמעאל** גרסינן: **וגרפיה לכוד שמים.** ובבבלי אמר כוהל במקום במקומו ומיעט בכוהן: **כמפוקן נלדיקים נע"ג.** והייט שעתיד הקב"ה להחזיר לנו ל"ל ובבבלי הלשון שעתיד הקב"ה להחזיר לנו: **מעלה עצן עומד לנגדי.** עשב שמעלה עומד כנגדי ולמיתי ומזכרתי: **הרחמו לי.** לי בלבדי שלמי בוהלי תהיה זכות שלא יגיע לע"ז ולימה שמא יעשה ל"ש: **מפורש בידי.** ובבבלי שבועה: **לגריה.** לשום אדם משום גדר בדבר: **רבי יוחנן.** ובבבלי גרסינן ר"י בן נורי ורבי ישמעאל בן נוגא במקום שמעון ב"ל לעיל:

האי דין כיף מקורר מיא והאי דין כיף אית ביה שרברובי ועד היכן שרברובותיה מטי' א"ר אלישזר (אחא) ומת בנו בצמא אמר[ט] רבי חנינא מאן דאמר רחמנא ווותרן יתוותרן בני מעויי אלא מאריך רוחיה וגבי דידיה א"ר אחא כתיב[1] וסביביו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה א"ר יוסי (בר אבין) לא מטעם הזה אלא מן מה דכתיב[2] ונורא הוא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן הרחוקים רבי חגיי בשם רבי שמואל בר נחמן מעשה[3] בחסיד אחד שהיה חופר בורות שיחין ומערות לעוברים ושבים פעם אחת היתה בתו עוברת להנשא ושטפה נהר והוון כל עמא עללין לגבי בעון מנחמתיה ולא קיבל עלוי מתנחמא שאל רבי פנחס בן יאיר לגביה בעי מנחמתיה ולא קיבל עלוי מתנחמא אמר לון דין הוא חסידכון אמרו ליה רבי כך וכך היה עושה כך וכך אירע ליה אמר אפשר שהיה מכבד את בוראו במים והוא מקפחו במים מיד נפלה הברה בעיר באת בתו של אותו האיש אית דאמרי בסוכתא איתעריית ואית דאמרי מלאך ירד כדמות ר' פנחס בן יאיר והצילה: גבינו ברוו: שהיה[ה] מכריז בבית המקדש[ח] מה היה אומר עמדו הכהנים לעבודה ולויים לדוכנן וישראל למעמדן אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מתנות הרבה: בן גבר על נעילת שערים: תירגם[ז] רב קומי דבית ר' שילא קרא גברא אכריז כרוזא[ט] אמר ליה אמור קרא תרנגולא א"ל והתנינן בן גבר אית לך למימר בר תרנגולא:[י] בבי על הפקיע: [יא] שהיה (מזווג) מזייג פתילות ר'[יב] יוסי (אסי) שאל לכופרה בעו ממנייא עלייהון פרנסים ולא קיבלון מינהן (א)שאל ואמר קומיהון בן בבי על הפקיע ומה אם זה שנתמנה על הפתילות זכה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם נתמנין על חיי נפשות לכ"ש: בן ארזה על הצלצל: כי הא דתנינן [יב] תמן[יג] הניף הסגן בסודרין והקיש בן ארזה על הצלצל: הוגרם בן לוי על השיר: (כ)אמר[כא] ר' אחא נעימה יתירה היה יודע ואמרו עליו על הוגרם בן לוי שהיה מנעים את קולו בזמר וכשהיה נועץ גודלו בתוך פיו היה מוציא כמה מיני זמר והיו[יט] כל אחיו הכהנים נוקרין לו בבת ראש: בית גרמו על מעשה לחם הפנים: בית גרמו היו בקיאין במעשה לחם הפנים וברדייתו ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנים[כב]מאלכסנדריאה שהיו בקיאין במעשה לחם הפנים וברדייתו לא היו בקיאין בית[כג] גרמו [א]היו מסיקין מבפנים ורודין מבחוץ ולא היתה מתעפשת ואלו היו מסיקין מבפנים ורודין מבפנים והיתה מתעפשת כיון שידעו חכמים בדבר הזה אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר[3] כל פעל ה' למענהו שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שבפלו להם כ"ד למענהו שכרן י"ב מנה היו נוטלים ונתנו להן מ"ח אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים ויעשו לפני ע"ז שלהן בדברים הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצא ביד בניהם פת נקיה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים הן אוכלים: בית אבטינס על מעשה הקטורת: של בית אבטינס היו בקיאין על מעשי פיטום הקטורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד [ה]שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריאה של מצרים והיו בקיאין בפיטום הקטורת ובמעלה עשן לא היו בקיאין של בית אבטינס היתה מתמרת ועולה כמקל ופוסה ויורדת ושל אלו היתה פוסה מיד כיון שידעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר[4] כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו וגו' (ג"כ כל מה שפעל הקב"ה לא פעל אלא למענהו שנאמר כל פעל ה' למענהו) שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להן שכרן י"ב מנה היו נוטלין ונתנו להן כ"ד רבי יהודה אומר כ"ד היו נוטלין ונתנו להן מ"ח אמרו להן מפני מה אין אתם רוצין ללמד מאבותינו בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים ויהיו עושין כן לפני ע"ז שלהן בדברים הללו מזכירין אותן לשבח שלא יצאת אשה משל אחד מהן מבושמת מעולם ולא עוד אלא כשהיה אחד מהן נושא אשה ממקום אחר היה פוסק עמה ע"מ שלא תתבשם שלא יהו אומרים ממעשה פיטום הקטורת הן מתבשמות לקיים מה שנאמר[5] והייתם נקיים מה' ומישראל [כ]א"ר יוסי פעם אחת הייתי עומד בירושלם ומצאתי תינוק אחד משל בית אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי ממשפחת פלוני אמרתי לו בני אבותיך לפי שנתכוונו לרבות בבודן ולמעט כבוד שמים לפיכך כבודם נתמעט וכבוד שמים נתרבה אמר ר"ע שח לי שמעון בן לוגא מלקט הייתי עשבים אני ותינוק אחד משל בית אבטינס וראיתי אותו שבכה וראיתי אותו ששחק אמרתי לו בני למה בכיתה אמר לי על כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה שחקתה אמר לי על הכבוד המתוקן לצדיקים לעתיד לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומיתי לו בני הראהו לי אמר לי רבי מסורת בידי מאבותי שלא להראותו לברייהו א"ר יוחנן בן נורי (מלקט הייתי עשבים אני וזקן א') פגע בי זקן א' משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר לי רבי לשעבר היו בית אבא צנועין והיו מוסרין

משנת אליהו

ג"ל לפפר הוה מכבד בורלו. עיין מה שפיכתבי בקונטרס ובזה מתורן קושיית תוס' ב"ק דף ל"ב גבי נחוניא מה נבו בגמ' דהתם היה לו לחיה נדעוד תמץ שנענש עבורו כמו דמייתי עלה בסוגיא מ"ד דחמנא ויתרן כו' והקב"ה מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה וכ"מ בסוגיא דב"ק שם ובכן מ"ש הלל ה"ק לפפר הוה מכבד בורלו היה יכול לומר לפפר הוה מכבד בורלו ולמה הוסיף הוה אלא ללמדך שלא היה מקפיד על הבזיון שלו אלא על בזיון הלריו ולפי שהיה מזהר בה מאד היה מרבה בה ולכך נקרא גבר ולא איש: **קרף גבריף.** הל לתנן בפ"ק דיומא בכל יום מורעין לת המזבח בקריאת שקרא מהו קריאת הגבר שהכריז הכרוז ואיעו שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של הקב"ה ולא שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של מלך מלכי המלכים הקב"ה: **מיד נפלה.** קול בעיר: **כסוכתא לייתעריס.** בענף תמנומין: **לאמר.** להן זהו המדכה בתמיה הרי בועז בתמידת הדין: **והוא מקפחו במים.** בתמיה וקיפוח הוא לשון תימוך וקיטון: **מיד נפלה.** הל לתנן בפ"ק דיומא בכל יום מורעין לת המזבח בקריאת הגבר מהו קריאת הגבר שהכריז הכרוז ואיעו שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של מלך מלכי המלכים הקב"ה ולא שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של אדם: **קרף גבריף.** הל לתנן בפ"ק דיומא בכל יום מורעין לת המזבח בקריאת הגבר מהו קריאת הגבר שהכריז הכרוז ואיעו שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של מלך מלכי המלכים הקב"ה ולא שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של אדם: **כ"ג שהיה מווווג לת הפפיולוס.** וכ"ה ביומא וכ"פ שבלבן וקלנען: **בעי וכו'.** לכה לממות עליהן פרנסים ולא רלו לקבל על עלמן להיות פרנסים על הלבור שלא זה כבודן: **זכה לסימנות עם גדולי הדור.** עם הממונין המסופין בפיכתבי: **כהלי דפניון ממן.** תמיד פ' בתרף: **נוקרין לו בכם לאם.** נרתעין מהבכת קול: **וכרדייתו.** ולרדות מן התנור: **היו מסיקין מבפנים.** בתוך התנור ובולה מבחוץ לדפוק שהיה בתנור שכך היו ממנות ג' דפוסין היו שם נותנו לדפוק ועדיין הוא בלך כמין דפוק היה לם בתנור וכו' והיה סלתם דפוק מבחוץ לדפוק והיה נאפה יפה שהוא התנור שולט בו: **ואלו.** לנגלי אלכסנדריא לת היו בקיאין לבלותה מן התנור שהם הוא דבוק חוץ לדפוק והיו דוכקין חוץ בתוך הדפוס ולא היה נאפה כל לרכו מפני שעובי הדפוס מפסיק בין הבלק לתנור ומתעפש: **למעלה.** לכבודו שלא יהא לחם שלמו מעול בעיפוש: **ר"ל מנה היו נוחלים.** כל יום מתרומת הלשכה: **שלא יהיו לומרים ממעשה וכו'.** וכתיב והייתם נקיים מה' ומישלל: **היפה מפמרת ועולה.** היה העשן עולה זקוף כתמר ומתפשט בשני קולה ואח"כ יולד: **היפה.** מתפשטת מיד למעה בתחילת עלייתה העשן: **ממקום אחר.** שלא יהיה מנהגה: **היה פוסק עמה שלא מפכשה.** להמדיל את שלמו שלא מתקשט בא' מכל המינין יוליא ויתן כתפה לכך כתנו עמה קודם הניסואין: **לדנות כבודה.** בחוכן הבית: **וכבוד שמים נפרכה.** שלמרו העשה שבעים הל הלומות לעולים הל קטון לפני לפני ומיפיה לא נהיו וגם בפנין לעתיד: **כרי מעלה עשן לנגדי.** ומכלרני ע"י כן תורכן הבית וגם בכבוד הלדיקים שלמר בעשים ועל כל מקלאים עון יומם ועשן ועון וגו' ועשן זה ע"כ היה במעלה עשן לפל"כ אלין יפדו בתופה מפני העשן שלא שהיה העשן מתפשט למעלה

משנת אליהו

ג"ל לפפר הוה מכבד בורלו. עיין מה שפיכתבי בקונטרס ובזה מתורן קושיית תוס' ב"ק דף ל"ב גבי נחוניא מה נבו בגמ' דהתם היה לו לחיה נדעוד תמץ שנענש עבורו כמו דמייתי עלה בסוגיא מ"ד דחמנא ויתרן כו' והקב"ה מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה וכ"מ בסוגיא דב"ק שם ובכן מ"ש הלל ה"ק לפפר הוה מכבד בורלו היה יכול לומר לפפר הוה מכבד בורלו ולמה הוסיף הוה אלא ללמדך שלא היה מקפיד על הבזיון שלו אלא על בזיון הלריו ולפי שהיה מזהר בה מאד היה מרבה בה ולכך נקרא גבר ולא איש: **קרף גבריף.** הל לתנן בפ"ק דיומא בכל יום מורעין לת המזבח בקריאת שקרא מהו קריאת הגבר שהכריז הכרוז ואיעו שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של מלך מלכי המלכים הקב"ה ולא שקרא בקול גבוה שהכל יודעין שהוא כרוז של אדם: **כ"ג שהיה מווווג לת הפפיולוס.** וכ"ה ביומא וכ"פ שבלבן וקלנען: **בעי וכו'.** לכה לממות עליהן פרנסים ולא רלו לקבל על עלמן להיות פרנסים על הלבור שלא זה כבודן: **זכה לסימנות עם גדולי הדור.** עם הממונין המסופין בפיכתבי: **כהלי דפניון ממן.** תמיד פ' בתרף: **נוקרין לו בכם לאם.** נרתעין מהבכת קול: **וכרדייתו.** ולרדות מן התנור: **היו מסיקין מבפנים.** בתוך התנור ובולה מבחוץ לדפוק שהיה בתנור שכך היו ממנות ג' דפוסין היו שם נותנו לדפוק ועדיין הוא בלך כמין דפוק היה לם בתנור וכו' והיה סלתם דפוק מבחוץ לדפוק והיה נאפה יפה שהוא התנור שולט בו: **ואלו.** לנגלי אלכסנדריא לת היו בקיאין לבלותה מן התנור שהם הוא דבוק חוץ לדפוק והיו דוכקין חוץ בתוך הדפוס ולא היה נאפה כל לרכו מפני שעובי הדפוס מפסיק בין הבלק לתנור ומתעפש: **למעלה.** לכבודו שלא יהא לחם שלמו מעול בעיפוש: **ר"ל מנה היו נוחלים.** כל יום מתרומת הלשכה: **שלא יהיו לומרים ממעשה וכו'.** וכתיב והייתם נקיים מה' ומישלל: **היפה מפמרת ועולה.** היה העשן עולה זקוף כתמר ומתפשט בשני קולה ואח"כ יולד: **היפה.** מתפשטת מיד למעה בתחילת עלייתה העשן: **ממקום אחר.** שלא יהיה מנהגה: **היה פוסק עמה שלא מפכשה.** להמדיל את שלמו שלא מתקשט בא' מכל המינין יוליא ויתן כתפה לכך כתנו עמה קודם הניסואין: **לדנות כבודה.** בחוכן הבית: **וכבוד שמים נפרכה.** שלמרו העשה שבעים הל הלומות לעולים הל קטון לפני לפני ומיפיה לא נהיו וגם בפנין לעתיד: **כרי מעלה עשן לנגדי.** ומכלרני ע"י כן תורכן הבית וגם בכבוד הלדיקים שלמר בעשים ועל כל מקלאים עון יומם ועשן ועון וגו' ועשן זה ע"כ היה במעלה עשן לפל"כ אלין יפדו בתופה מפני העשן שלא שהיה העשן מתפשט למעלה

עין משפט נר מצוה

ו א מיי' פ"ז מהלכי המקדש הל"ב:
ז ב מיי שם הלכה ז ופ"ב מהלכות ט"מ:
ח ג מיי' שם פ"ל ופ"ו מתמידין הל"ז:

נוסחת הבבלי

(א) פתח ואמר קמיטון כו' ומה זה שלא מנמנה שלא על הפפיולוי זכה למנו כו': **(ב)** ג"ל שמעו יפיתם פיתה לו מעלה כו' ומקרן בצפון ובפרס: **(ג)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(ד)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ה)** שלחו מכמים והביאו כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור עד שיפעלם לף יפה בפת שהוא כמו שהיו מעמידין את התנור מבפנים כו' ולף לפו לחזור עד שיפעלם לף יפה בפת שהוא כמו שהיו מעמידין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ו)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(ז)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ח)** שלחו מכמים והביאו כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ט)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(י)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(יא)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(יב)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(יג)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(יד)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(טו)** ד"ה מן ובכיעב"ל שם:

תורה אור השלם

1. וְיָבֹא אֲלֵהֵינוּ וְאֵל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכַל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד:
תהלים נ ג
2. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו
תהלים פט ח
3. כִּי פֹעַל יְיָ לַמַּעֲנֵהוּ וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה: משלי טז ד
4. כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו:
ישעיהו מג ז
5. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְיָ וְאַחַר תֵּשֻׁבוּ וְהֱיִיתֶם נְקִיִּם מֵיְיָ וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְיָ:
במדבר לב כב

הגהות הגר"א

[א] ה"ג היו מסיקין את התנור מבפנים ופופין מבפנים ולא היתה מתעפשת אבל אלו היו מסיקין מבפנים ורודין מבחוץ ופופין מבחוץ והיתה מתעפשת כל"ל וכ"ה בבבלי שם ופי' רש"י הללו שבאו מאלכסנדריא לפי שלא היו יודעים לרדות מן התנור שלא יהא נשבר לפי שהוא עשוי כמין תיבה פרוס כמין ספינה והיו יריאים לדפקם מבפנים לתנור ופופין לוהו מבחוץ. וגירסת הספרים משופ בתוספתא והכא נמי האי שבשתא כיון דעל על: **[ב]** ממר ר' ישמעאל גרסינן:

גליון הש"ס

[ג] ע' מוהרש"ם ומדברי התוס' ממחו דף פט ע"ב ד"ה ושיעורו מוכח כפי' הק"ע דהקמי על עובי הפפיולה והקוסמ' ועי' ירושלמי יומא ועי' בת"י יומא טו ד"ה תן ובריטב"א שם:

עין משפט נר מצוה

ו א מיי' פ"ז מהלכי המקדש הל"ב:
ז ב מיי שם הלכה ז ופ"ב מהלכות ט"מ:
ח ג מיי' שם פ"ל ופ"ו מתמידין הל"ז:

נוסחת הבבלי

(א) פתח ואמר קמיטון כו' ומה זה שלא מנמנה שלא על הפפיולוי זכה למנו כו': **(ב)** ג"ל שמעו יפיתם פיתה לו מעלה כו' ומקרן בצפון ובפרס: **(ג)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(ד)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ה)** שלחו מכמים והביאו כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ו)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(ז)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ח)** שלחו מכמים והביאו כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(ט)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(י)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(יא)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(יב)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(יג)** מלכסנדריא של מלרים שהיו כו' ולליימן לף היו כו': **(יד)** בית גרמו היו מסיקין את התנור מבפנים כו' כיון שעשו מכמי כו' ולף לפו לחזור כו' לפנה מעמו לף נמלאת מעולה פת נקיה בית בניהן כדי שלא יאמרו מלחם הפיסים היו אוכלין: **(טו)** ד"ה מן ובכיעב"ל שם:

תורה אור השלם

1. וְיָבֹא אֲלֵהֵינוּ וְאֵל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכַל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד:
תהלים נ ג
2. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו
תהלים פט ח
3. כֹּל פֹּעַל יְיָ לַמַּעֲנֵהוּ וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה: משלי טז ד
4. כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו:
ישעיהו מג ז
5. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְיָ וְאַחַר תֵּשֻׁבוּ וְהֱיִיתֶם נְקִיִּם מֵיְיָ וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְיָ:
במדבר לב כב

הגהות הגר"א

[א] ה"ג היו מסיקין את התנור מבפנים ופופין מבפנים ולא היתה מתעפשת אבל אלו היו מסיקין מבפנים ורודין מבחוץ ופופין מבחוץ והיתה מתעפשת כל"ל וכ"ה בבבלי שם ופי' רש"י הללו שבאו מאלכסנדריא לפי שלא היו יודעים לרדות מן התנור שלא יהא נשבר לפי שהוא עשוי כמין תיבה פרוס כמין ספינה והיו יריאים לדפקם מבפנים לתנור ופופין לוהו מבחוץ. וגירסת הספרים משופ בתוספתא והכא נמי האי שבשתא כיון דעל על: **[ב]** ממר ר' ישמעאל גרסינן:

גליון הש"ס

[ג] ע' מוהרש"ם ומדברי התוס' ממחו דף פט ע"ב ד"ה ושיעורו מוכח כפי' הק"ע דהקמי על עובי הפפיולה והקוסמ' ועי' ירושלמי יומא ועי' בת"י יומא טו ד"ה תן ובריטב"א שם: